Aº. 1838. Nº. 63.

DINGSDAG, DEN 7den AUGUSTUS.

Surinaamsche Courant.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den* 4 *Augustus* 1838.

De Gezaghebber van *Curaçao*, door het Ministerie van Kolonien geautoriseerd zijnde, om ZOUT van die Kolonie en van *Bonaire* naar Nederland af te schepen, provisioneel tot een beloop van *Duizend* Scheepslast, en daartoe tot hiertoe geene voldoende scheepsgelegenheid in de Kolonie *Curaçao* hebbende kunnen bekomen of vooreerst kunnende worden te gemoet gezien.

Zoo worden van wege den Gouverneur Generaal *ad interim*, de Scheepskapiteins, welke soms in deze Kolonie geene retourlading kunnen bekomen, daarvan verwittigd, ten einde des goedvindende, zich naar *Curaçao* te begeven, tot het afhalen van gemelde lading Zout.

De vracht door het Ministerie voormeld te voldoen, is ƒ 40 per last van 2000 Nederlandsche ponden.

Het Zout zal, het zij in de Haven van *Curaçao* worden afgescheept, of wel ter reede van *Bonaire*, alwaar goede ligplaatsen zijn aan de west-zijde van de om de zuid loopende strook land, welke op haar uiteinde met eenen gemetselden Vuurtoren is voorzien, wordende aldaar voorts *duc d'alves* aangetroffen tot vastmaking van de Schepen, zoo dat derzelver ter dier plaatse, en dat wel in zeer korten tijd, de lading kunnen innemen, zonder verpligt te zijn weder naar *Curaçao* af te houden.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den* 6 *Augustus* 1838.

(2000) Alzoo JEAN LOUIS VICTOR KARSSEBOOM en HANS KLINT in kwaliteit als speciale gemagtigden van RUDOLPH LE CHEVALLIER, NICOLAAS DE GIJZELAAR PIETERSZOON en ARENT DROST AARNOUTSZOON, zich bij requeste aan den Gouverneur Generaal *ad interim* hebben geadresseerd, met verzoek om de Slavenmagt van de Plantaadje *Mon affaire*, gelegen aan de *Orelenakreek*, af- en op de privé namen van hunne principalen voornoemd te mogen doen overschrijven.

Zoo is het, dat de Gouverneur Generaal *ad interim*, goedgevonden heeft, alvorens hierop te disponeren, op te roepen alle degenen, welke vermeenen mogten eenige redenen te hebben, zich hiertegen te verzetten, om binnen den tijd van *veertien* dagen, na de dagteekening dezer, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tijd, door den Gouverneur Generaal *ad interim*, zoodanig worden gedisponeerd als bevonden zal worden te behooren.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Mengelingen.

ANDREA.

(VERVOLG VAN ONS VORIG No.)

— »Ik dank u voor dien groet, Camilla," was zijn antwoord. »Gij zijt ook met de zon opgestaan, en toch heeft geen onbarmhartige meester u, even als mij, met harde woorden gewekt."

— »O, neen," hernam Camilla op vriendelijk bestraffenden toon: »gij doet Battista onregt: hij is streng, maar niet boos van hart."

— »Niet boos?" herhaalde Andrea met drift, niet boos!.... 't Is een wild dier.... Hij heeft geen andere vreugd, dan het leed van anderen."

— »Wat heeft u toch in die kwade luim gebragt?" vroeg Camilla verschrikt door dien heftigen toon. Gij stoort er mijne vreugde mee."

— »Neen, dat wil ik niet!" hernam Andrea, en bedwong zich plotseling. »Wees vrolijk: want nog zijt gij vrij, nog gevoelt gij de klaauw des tijgers niet.... »O, mogt gij die nimmer gevoelen!"

Bij deze woorden, was hij Camilla tot het hek genaderd, en had haar vriendelijk de hand gereikt, waar zij vol vertrouwen de hare in leide. In zijne blikken was deernis met haar lot te lezen, en het meisje verstond die taal zijner oogen.

— »Ik weet wat gij zeggen wilt, Andrea; doch mijne oude moeder is zwak, ik ben haar eenigste steun en kon haren laatsten wensch niet onbevredigd laten. Daarom alleen gaf ik mijne toestemming, hoewel 't mij tegen de borst stiet, en mijn hart reeds eene andere keuze had gedaan.

Het meisje hield de oogen naar den grond geslagen, toen zij die laatste woorden half stamelend uitsprak, doch met te meer vuur hield de jongeling zijne blikken op haar aanminnig, blozend gelaat. Eene onbeschrijfelijk streelend, zalig gevoel doortintelde zijne borst. Hij zag zijne geheimste gedachten verraden, zijne verborgene, in stilte gekoesterde liefde eensklaps aan het licht gebragt, en door het meisje, dat hij beminde in de reinste onschuld des harten, ongedwongen beantwoord. Dat denkbeeld maakte hem vrijmoediger dan hij tot nu toe was geweest: in blijde verrukking, sloeg hij den arm om Camilla's rijzige gestalte en klemde haar aan zijnen hoog kloppenden boezem.

— »Camilla," vroeg hij naauwelijks hoorbaar, en met eene stem bevende van aandoening, »Camilla, heb ik u wel verstaan? Wien had u hart gekozen?"

Het meisje zweeg.

— »O spreek," ging hij op hartstogtelijken toon voort: »gij geeft mij het leven of den dood! Ik beminde u sedert lang, met een gloed, die bij niets te vergelijken is, doch ik verborg mijne liefde in den donkersten schuilhoek van mijn hart, zoodat ze voor ieders oog verborgen bleef. Hoe zou ik ook openlijk mijne oogen hebben durven opheffen; arm als ik ben, kon ik immers naar uwe hand niet dingen? Stilzwijgend deed ik afstand, en God alleen weet, wat het mij gekost heeft! Nu evenwel is dat alles voorbij; beantwoord mij nu slechts deze eene vraag; was ik gelukkiger dan ik hopen dorst, was mij in uw rein hart eene plaats geschonken?"

Die laatste woorden had Andrea naauwelijks hoorbaar uitgesproken, en daarbij met gebogen hoofd Camilla vragende in de oogen gezien. In stede van te antwoorden, liet het meisje hare tranen den vrijen loop, en verborg zij haar gelaat aan des jongelings borst. Geheel haar volgend leven, hare liefde tot Andrea, haar afkeer van Battista alles stond haar op eens klaar voor den geest, en haar hart kromp van weedom.

Andrea zocht haar te troosten; en Camilla dankte hem slechts met een' blik, maar een blik, waar haar liefdegloed, duidelijk in te lezen was.

— »Goede, beste Andrea," lispte zij, en liet het hoofd weêr zinken.

— »Schurk!" bulderde in hunne nabijheid de stem van Battista, die het gesprek der gelieven had afgeluisterd. Andrea was van schrik ter zijde gesprongen, en als een razende kwam nu zijn meester, met een scherpe spade in de hand op hem af; ter naauwernood ontweek de jongeling den slag, en het mogt hem gelukken zijnen vijand te ontwapenen, die vervolgens zijne toomelooze gramschap tot de onschuldige Camilla keerde; het meisje, stokstijf en bleek bestorven, scheen aan den grond genageld.

— »Schaamtelooze deern!" schreeuwde de woedende Battista, en sleurde haar bij de haren naar zich toe.

Tot nu toe, had eene soort van ontzag voor den man, wien hij diende, Andrea bewogen, om slechts verdedigenderwijs te handelen; doch nu hij ook Camilla zag aanvallen, Camilla, die hij boven alles lief had, nu kon niets hem langer terug houden. Met éénen sprong stond hij naast zijnen verwoeden vijand, en greep hem met den linkerhand zoo onzacht in den hals, dat de onverlaat met een' luiden kreet zijne prooi liet varen.

— »Booswicht," brulde hij hem in 't oor. »Boet nu voor de schuld van uw gansche leven!" Een dolk flikkerde in Andrea's regter vuist, en met eene diepe, bloedende wonde in de borst, lag Battista bewusteloos op den grond. Op 't zelfde oogenblik, omringden de toegeschoten werklieden der ongelukkigen Andrea, die geen weerstand meer bood, en zich willig liet binden. Hij wierp nog een' teederen afscheidsblik op Camilla, die in onmagt was gezegen, en volgde zwijgend de dienaars van den verslagene.

't Was nacht geworden. Een digte wolkensluijer dekte den gezigteinder, en of de natuur het werk der liefde had willen bevorderen, zij had de sluimerende aarde met hare donkerste schaduwen overtogen.

Slechts van twee legersteden vlood de verkwikkende slaap, door bange zorg en kommer verdreven. Rusteloos keerde Camilla zich om en om op hare peluw, waar zij zich enkel voor den schijn had neêrgelegd. Het gebeurde van den vorigen dag, die de wieg en het graf van haar geluk in zijne grenzen besloot, had haar op het vreesselijkst getroffen, en de vreugde van haar jeugdig leven voor altoos verwoest.

Toen Camilla, na het rampzalig voorval uit hare bezwijming was ontwaakt, had zij zich te bed, en hare moeder weenende aan hare zijde gevonden; eensklaps had haar de vrees-

selijke wraakoefening, waar zij getuige van was geweest, weder voor den geest gestaan. Uit den mond harer moeder, wiens gramschap voor angstige bekommering was geweken, had het meisje vernomen, dat Battista's toestand niet geheel hopeloos was; doch dat niettemin den geliefden Andrea een treurig lot wachtte. Hij was aan handen en voeten gebonden, als de verachtelijkste misdadiger, in eene ledige schuur van Battista's wijngaard geworpen, om den volgenden dag aan de *Inquisitie* te *Turin* te worden uitgeleverd, die hem ongetwijfeld tot de galeijen zou veroordeelen.

Eene kille huivering voer Camilla bij die gedachte door de leden. Andrea naar de galeijen verwezen; getuchtigd door de geesel-roede van een wreedaardigen opzigter. Verder kon zij niet denken, de akeligste beelden zweefden haar in de grootste verwarring voor den geest; doch eensklaps, schoot er een lichtstraal door die digte duisternis, en even als de moede en afgedwaalde wandelaar, uit de flikkering van een licht in de verte, nieuwen moed en nieuwe krachten put, zoo ook schonk de hoop van Andrea te kunnen redden, Camilla een nieuw leven: daartoe wou zij alles wagen, alles tarten, zich door niets laten afschrikken!

In sommige omstandigheden, is het vrouwelijke hart met oneindig meer moed en beradenheid toegerust, dan dat van den man. Zoodra 't haar eenigste, haar hoogste goed geldt, heeft zij zelfs haar leven veil, om het te behouden.

Camilla kende het gevaar, waar Andrea's redding haar aan blootstelde: mislukten hare pogingen, dan was haar hetzelfde lot beschoren, dat hem nu wachtte; doch hij was immers haar hoogste goed geworden, aan hem had haar hart zich voor altoos met de reinste liefde verbonden, voor hem offerde zij gaarne haar vreugdeloos leven op. Zij verzamelde al hare krachten tot de uitvoering van haar ontwerp, en zoo daartoe het uur van middernacht.

Reeds had zij zich in haar kamertje te bed gelegd, waar zij met ongeduld de slagen telde der dorpsklok. Zij bad God om het welgelukken van hare onderneming, en werd haar gebed verhoord, dan bleef haar geen wensch meer over, dan zou zij zich gewillig aan alles onderwerpen, wat het lot over haar mogt beschikken.

Middelerwijl, lag Andrea op den harden grond zijner gevangenis, als een hoopelooze, die zijne rekening met het leven heeft gesloten en nu gevoelloos den dood wacht. Nu en dan rees er wel deze of gene herinnering voor zijnen geest, die hem het leven in een bekoorlijk licht voorstelde, doch hij onderdrukte die met geweld. Hij had bemind, en wederliefde gevonden; hij had zich gewroken, wat had hij meer te wenschen! Wat hij nu te gemoet ging, was hem bekend, en ofschoon het lot, dat hem bedreigde, erger was dan de dood, geene klagt kwam over zijne lippen, geen zucht ontvlood zijn beklemden boezem.

De stormwind gierde door het bouwvallige dakwerk boven zijn hoofd, en de nachtvogelen, die er in nestelden, krischten hunne schelle toonen, zonder zich om den nieuwen gast te bekreunen.

Daar sloeg de doffe dorpsklok twaalf, en eenige oogenblikken later hoorde Andrea zacht tikken aan de deur van de schuur. Hij luisterde met gespannen verwachting; het gerucht nam toe, de deur werd met behoedzaamheid geopend, en eene vrouwelijke gestalte trad zonder licht de schuur in.

— »Andrea!" riep zij met eene zachte, bevende stem.

Andrea had met moeite het hoofd opgerigt. De klank van die stem trof hem levendig, en wekte hem plotseling uit zijne neerslagtigheid tot blijde hoop.

— »Andrea!" hernam de onbekende, leeft gij nog?"

Nu was er geen twijfel meer.

— »Camilla!" sprak hij met gesmoorde stem, »om Godswil, gij hier?"

Camilla knielde naast den gevangene neder.

— »Ik ben 't, ik ben 't," fluisterde zij hem toe. »Ik wil u redden, of met u sterven! Mislukken mijne pogingen, dan wacht u nog erger lot dan de dood. Reik mij uwe handen toe, ik wil uwe ketenen slaken.... En nu, vlugt, vlugt ver van hier, en wees gelukkig! Vergeet slechts uwe rampzalige Camilla niet, aan wie geene andere troost overblijft dan u te hebben gered."

Van zijne banden bevrijd, klemde Andrea het schreijend meisje in zijne armen. Hij kon niet spreken, zijn gevoel overmeesterde hem.

— »Andrea," vervolgde Camilla, na eene poos stilte, »dit was mijn laatste werk: van nu af ben ik dood voor de wereld."

— »Neen Camilla," sprak Andrea met geestdrift, »het leven, dat gij redt, wijd ik u. Ontvlugt met mij eene dwingelandij, die erger is dan de dood! Kom, aarzel niet: ik breng u in een afgelegen oord, waar niemand ons kent, waar een rein ongestoord geluk ons wacht."

— »Ach!" zuchtte Camilla, voor mij is die zaligheid niet weggelegd. Ik moet bij mijne oude moeder blijven; ik moet Battista's gade worden. God schenke mij kracht, om dien zwaren pligt te vervullen! Mijn hart evenwel, blijft u toebehooren, en volgt u overal tot in het graf."

— »Battista," hernam Andrea verwonderd, leeft hij dan?"

— »Ja," was 't antwoord, »hij leeft: zijne wonden was niet gevaarlijk en zal weldra genezen zijn.

(Het Vervolg en Slot hierna.)

Geboorte- en Sterfgevallen.

BURGERLIJKE STAND.

Van den 1sten tot en met den 31sten Julij 1838, zijn ingeschreven, als:

BEVALLEN: Den 2den, Johanna Dasselwijk; *zoon*. — Den 4den, Elisabeth Carolina Pirot; *dochter*. — Idem, Esther Louzada; Echtg. van Salomon del Castilho; *dochter*. — Den 5den, Rachel Abraham Bueno de Mesquita Senior, Echtgenoot van Samuel Hoheb Brandon; *dochter*. — Den 7den, Rachel Jacob de Vries, Echtgenoot van Abraham Benjamin de Vries; *zoon*. — Den 15den, Maria Petronella van Klaver; *dochter*. — Den 16den Silvia Maria Elisabeth Scharwoude; *zoon*. — Den 17den, Johanna Lentz; *zoon*. — Idem, Ida Hoen; *dochter*. — Den 21sten, Dorothea Pandora Jacquelina Conijnenberg; *dochter*. — Den 23sten, Henrietta Maria Kremer; *zoon*. — Den 25sten, Jansje van 't Velde; *zoon*. — Den 26sten, Isabella van Aulerius; *dochter*. — Den 29sten, Anna Elisabeth Haman; *dochter*. — Den 30sten, Susanna Charlotte Steukij, Echtgenoot van Marc Samuel Guignard; *zoon*.

LEVENLOOS GEBOREN: Den 27sten, het Kind van het vrouwelijk geslacht van Carolina Louisa Jacoba Potsvillage. — Den 30sten, het Kind van het mannelijk geslacht van Jacoba Elisabeth Pommerenschen, weduwe John James Duncan.

OVERLEDEN: Den 1sten, Joseph Jan van Heijningen, oud 29 jaren. — Den 2den, Philip Pieter Mullier, oud naar gissing 51 jaren. — Den 4den, Susanna Sandrina, dochter van Jeannette van Eijck, oud 1 jaar en 7 maanden. — Den 5den, Daniel Mendes Noble Isaakzoon, oud 49 jaren. — Den 6den, Fijtje, dochter van Jacob Beer Monk en Judith Custer, oud 1 jaar. — Idem, Bernardus Pieter van Retschuchs, oud 23 jaren. — Idem, Martinus Coenraad Bader, oud 31 jaren. — Den 7den, Johan Christoph Ferdinand Keseling, oud 22 jaren. — Den 10den, Frederik Christiaan Soderis, oud 5 jaren en 7 maanden. — Den 13den, Rachel Elsas, weduwe Isaac Pretto Henriques, oud 50 jaren. — Idem, Marius Coenraad Mesquita, zoon van Carolina Maria Gracau, oud 18 jaren. — Den 17den, François Hermanus Weischer, oud 30 jaren. — Den 20sten, Baruch Henriques da Costa, oud 62 jaren. — Den 21sten, Johann Diederius Witt, oud 58 jaren. — Idem, Judith Johanna Adolphina Dieulefit, oud 8 maanden. — Den 23sten, Frederik Gottlieb Affourtit, oud 2 jaren. — Den 25sten, Matthias Johan, zoon van Jeannette Antoinette Frouin oud 1 jaar en 2 maanden. — Idem, Jacob Coenraad Putscher, oud 43 jaren. — Den 26sten, Joseph Baruch Louzada, oud 26 jaren. — Den 31sten, Gijsbert Albertus Kreps, oud 29 jaren en 7 maanden.

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 3den dezer, de Nederlandsche Sloep *Ludolph en Constant*, Kapt. F. G. Strong, van Coronie, hebbende 4 dagen reis; Passagiers, C. J. Farwell en zijn Bedienden; Edward Bent en een Bediende.

Den 4den, de Nd. Am. Brik *New-York*, Kapt. A. Ferguson, van *New-Bern*, hebbende 40 dagen reis.

Den 5den, de Nd. Am. Brik *Mary and Eliza*, Kapt. D. D. Driskell, van Glouchester, hebbende 32 dagen reis; Passagier: L. Jacobs.

Idem, de Nd. Am. Brik *Hibernia*, Kapt. C. Saunders, van Welmington, hebbende 43 dagen reis.

Idem, de Nedelandsche Sloep *Trafalgar*, Kapt. J. H. Thomas, van Coronie, hebbende 2 dagen reis; Passagiers: B. Cammeron en een bediende, D. de Parra en een bediende, G. Robertson en J. Harvie; benevens de Slavin *Maria*, behoorende aan den Boedel Conolly.

UITGEKLAARD.

Den 27sten Julij, de Fransche Schooner *la Cayennaise*, Kapt. C. Haugais, naar Cayenne.

Den 31sten, de Engelsche Sloep *Pembroke*, Kapt. H. M. Tull, naar Demerarij.

Den 2den dezer, het Schip *Henriette*, Kapt. J. C. Willems, visa Nickerie, naar Rotterdam.

Advertentien.

(30104) De ondergeteekende biedt aan tegen den *gewonen Interest* en onder voldoende zekerheid te beleggen, eene som van *VIJFTIEN DUIZEND GULDEN*; aankomende diverse Minderjarigen.

Paramaribo, den 4 *Augustus* 1838.

De fungerende Weesmeester,
J. O. N. ENGELBRECHT.

(1746) Het behaagde Gode ons dochtertje DINA ADOLPHINA, in den jeugdigen leeftijd van *drie* maanden, op gister namiddag tot zich te nemen.

Andermaal hebben wij het verlies van een eenig Kind te betreuren.

Paramaribo, den 6 *Augustus* 1838.

C. HEILBRON.
R. HEILBRON,
geb. VAN EMDEN.

Strekkende tot algemeene kennisgeving aan Vrienden en Bekenden.

(29554) De Vendumeester M. A. KEIJSER, zal Woensdag den 8sten en Donderdag den 9den dezer, des namiddags 4 uren, ten Sterfhuize van wijlen Zijne Excellentie den Heer Generaal A. DE VEER, verkoopen:

Wèl onderhoudene MEUBELEN; AARDE-, GLAS-, PORCELEIN- en KOPERWERK: enz. enz.

De *GOEDEREN* zijn HEDEN en de dagen der Venduën te bezigtigen.

(30089) LOTJE MODDERMAN vertrekt.

Schepen in Lading.

Naar Amsterdam.

Het gekoperd Tweedeks Brikschip *Phoenix*, Kapt. H. L. Kaijzer. — Adres bij L. D. J. van Bommel. Sluit 22 Augustus.

Het gekoperd Tweedeks Fregatschip *Catharina Anna Helena*, Kapt. F. H. Zeijlstra. — Adres bij L. D. J. van Bommel. — Sluit 25 Augustus.

Het gekoperd Schooner Brikschip *de Snelheid*, Kapt. C. Wessels. — Adres bij L. D. J. van Bommel. Sluit 22 Augustus.

Het gezinkt Schooner Kofschip *Antonia*, Kapt. E. Speelman. — Adres bij J. L. Gellée.

Het Gekoperd Tweedeks Fregatschip *Harmonie*, Kapt. Boy Jansen. — Adres bij J. F. Faverey. — Sluit 14 Augustus.

Naar Rotterdam en Middelburg.

Het gekoperd Bregantijnschip *de Koophandel*, Kapt. Frans Popken. — Adres bij Leijsner en Scheffer, Sluit 8 Augustus.

Ter Drukkerij van FUCHS & CAMPS.